

NÉPLAP

Rákos Máttyás elvtárs zárszava
a Központi Vezetőség
február 10-i ülésén

A héketábor újabb győzelme — az imperialisták újabb veresége

„Az Októberi Forradalom megteremtette a nemzetközi forradalmi mozgalom ama hatalmas és nyílt központját, amelyen keresztül azelőtt sohasem volt és amely körül most tömörülhet, szervezve minden ország proletárjainak és elnyomott népeinek forradalmi egységfrontját az imperializmus ellen” — mondotta Sztálin elvtárs az Októberi Forradalomról. S azt is mondta még Sztálin elvtárs: „Megjött a felszabadító forradalmak kora, a gyarmatokban és függő országokban ez országok proletáriátusának ébredési kora...”

Sztálin elvtárs szavai azóta bebiztosultak. Az Októberi Forradalom létrehozta hatalmas Szovjetunió, a világ első szocialista állama volt az a biztos pont, melyre támaszkodva ki lehetett mozdítani sarkaitól a kapitalista világot.

Az első világháború, a Szovjetunió létrejöttével hatalmas veszteséget jelentett a kapitalista világ számára. A második világháborúban szerették volna felszámolni az imperialisták a vetélytársat, Németországot s legyőznék a Szovjetuniót, hogy így helyreállítsák, összehajlítsák a széthullóban lévő kapitalista világot. — Hogy a kapitalista világ rothadását megakadályozni lehetetlen, az bebizonyosodott a második világháború során. A Szovjetunió megerősödve került ki a harcából az imperialisták minden halogatása ellenére, sőt felszabadította és támogatásával hozzájárult a népi demokráciák létrejöttéhez.

A második világháború után újabb győzelem született. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom adta lehetőségek, a Szovjetunióból kisugárzó forradalmi erő és lendület, a legyőzhetetlen sztálini stratégia tapasztalatai alapján egy olyan hatalmas nép jutott el a felszabadult népek boldog táborába, mint a kínai.

Mikor az Egyesült Államok hivatalos körei is beismerték, hogy kínai politikájuk vereséget szenvedett, nem szívatették be a harcot, csak más eszközöközés folyomódok. Ezeket akarták verni a felszabadult Kína s a Szovjetunió közé. Arcátlan, de nevetséges rágalommal halmozták el a kínai felszabadító háború dicső hőseit és a Szovjetuniót igyekeztek olyan imperialista államnak lefesteni, amilyenek ők. A vádak nemcsak a hivatalos kínai körök, hanem az egész kínai nép a legösszefőbb felháborodással utasította vissza. Válaszul létrehozta a Kínai Szovjet Társaságot. A kínai milliók hatalmas lelkesedéssel léptek be a Társaságba rokonszenvek, hálájuk jeléül. A Vietnami-Kínai-Szovjet Barátsági Hónap egyetlen hatalmas rokonszenvtüntetést volt a dicsőséges Szovjetunió mellett. A két hatalmas nép barátságára azonban az emberiség jobb jövőjének fellegváraként, a moszkvai Kremben aláírt szovjet-kínai kölcsönös barátsági, segélynyújtási és meg nem támadási szerződés tette fel a koronát. A szerződés és egyezmény egyúttal méltó válasz is

volt az imperialista rágalomokra. Az amerikaiak azzal rágalmazták meg a Szovjetuniót, hogy Kína északi területeiből akart elszakítani maga számára, sőt már meg is szállta azokat. A két szerződő fél megállapítása ezzel szemben kimondja azt is, hogy a Japánnal megkötendő békeszerződés után a Szovjetunió átadja Kínának minden ellenszolgáltatás nélkül Kínában lévő vasúti érdekeltégeit, kiüríti Port-Arthurt, s husszulejratú hitellel támogatja a Kínai Népköztársaságot.

Ez a létrejött megállapodás újabb hatalmas csapást jelent az amúgy is gyengülő, éppen ezért fejvesztetten kapkodó, háborúra spekuláló imperialisták számára. Mostani kínai politikájuk is kudarcba fulladt. A hatalmas erjű népi Kína ott Keleten nem a legjobban befolyásolja az ő terveiket, melyek arra irányulnak, hogy Japán egy új, harmadik világháború katonai bázisává építsék ki, különösen ha figyelembe vesszünk olyan nyugati hírforrásból származó tudósításokat, melyek arról számolnak be, hogy a Kínából, Szovjetunióból hazatérő japán hadifoglyok a hajókról leszállva az Interracionálé énekelve egységesen meneteleik a Japán Kommunista Párt helyiségei felé, hogy ott felvételüket kérjék. Ezeket a tényeket már nem sokat változtat az sem, hogy az amerikaiak újabb a hazatérő foglyokat először szűrőtáborba viszik.

De nemcsak pusztán létevel zavartja a Kínai Népköztársaság, — amely sokszor hivatalosan is megerősítette, hogy szilárdan a Szovjetunió vezette héketáborhoz tartozik —, az amerikaiak érdekeit, hanem azzal is, hogy ez a Kína tovább sugározza a gyarmatokra a szocialista forradalom éltető erejét. A kínai népföradalm sikerei óta érezhetően fellángoltak a forradalmi harcok a Távolkeleten, amint annak idején az Októberi Forradalom eredményei nem maradhattak komoly hatás nélkül a gyarmatokra és függő országok forradalmi mozgalmaira épp úgy nem maradhattak hatással a Kínai Népköztársaságnak a Szovjetunió segítségével által már elért és kétségtelenül bekövetkező további hatalmas eredményei a szomszédos, szabadságukért küzdő gyarmati népekre.

Kínába a népföradalom szele elvitte a szabadságot. Saját földjén dolgozik a kínai paraszt, munkások, katonák, parasztek gyermekei tanulnak a kínai egyetemeken s most a Szovjetunióval kötött szerződés után a fejlődés újabb hatalmas szakaszába lépett a Kínai Népköztársaság. A nyersanyagokban gazdag Kína kétségtelen, hogy gyors ipari fejlődés útjára lép. — Az imperialisták kínai politikája vereséget szenvedett. Vereséget szenvedtek gazdasági fronton is.

A forradalom szele Kínába a szabadságot vitte. De a szelek számára nincs országhatár. A forradalom szele meg fogja vinni a szabadságot a többi elnyomott gyarmati népek is.

Szovjet-kínai közlemény a Szovjetunió és a Kínai Népköztársaság között aláírt szerződésről és megállapodásokról

Az utóbbi időben Moszkvában tárgyalások folytak I. V. Sztálin, a Szovjetunió minisztertanácsának elnöke, A. J. Visinszkij, a Szovjetunió külügyminisztere, illetve Mao-Ce-Tung, a Kínai Népköztársaság központi népi kormányának elnöke és Csu-En-Laj, Kína állami közigazgatási tanácsának elnöke, külügyminiszter között. E tárgyalások során megvizsgálták a Szovjetunió és a Kínai Népköztársaság viszonyára vonatkozó fontos politikai és gazdasági kérdéseket.

A tárgyalások, amelyek a szilárd és kölcsönös baráti segítség légkörében folytak, megszilárdították a két fél törekvését, hogy minden erővel erősítsék és fejlessék baráti és együttműködési kapcsolataikat. A tárgyalások megszilárdították azt a kívánságukat is, hogy együttműködjenek az egyetemes béke és a népek biztonsága érdekében. A tárgyalások azzal fejeződtek be, hogy a Kremben február 14-én aláírták:

1. A Szovjetunió és a Kínai Népköztársaság barátsági, szövetségi és kölcsönös segélynyújtási szerződését.

2. A kínai Csang Csung vasútra, Port-Arthurra és Dalnyijára vonatkozó megállapodást, melynek értelmében a Japánnal kötendő békeszerződés aláírása után a kínai Csang-Csung vasutat a Kínai Népköztársaság teljes tulajdonába adják át és a szovjet csapatokat kivonják Port-Arthurból.

3. Azt a megállapodást, amelynek értelmében a Szovjetunió kormánya hosszulejratú gazdasági hitelt nyújt a Kínai Népköztársaság kormányának, hogy az ebből fizethesse a Szovjetunióból érkező ipari és vasúti felszerelési szállítmányokat.

A fentebb említett szerződést és megállapodásokat a Szovjetunió részéről A. J. Visinszkij, a Kínai Népköztársaság részéről Csu-En-Laj írta alá.

A barátsági, szövetségi és kölcsönös segélynyújtási szerződésnek, valamint a kínai Csang-Csung vasútra, Port-Arthurra és Dalnyijára vonatkozó megállapodásnak aláírásával kapcsolatosan Csu-En-Laj és Visinszkij jegyzéket váltott az 1945 augusztus 14-én Kína és a Szovjetunió között kötött szerződés, illetve megállapodások érvényüket veszítették és a két kormány a Mongol Népköztársaság független helyzetét az 1945. évi népszavazás és a Kínai Népköztársaságnak a Mongol Népköztársasággal létesített diplomáciai kapcsolata eredményeképpen teljesen biztosítottak látja.

Egyidejűleg Csu-En-Laj és Visinszkij jegyzéket váltott a szovjet kormány arra a határozatra vonatkozólag is, hogy ellenszolgáltatás nélkül átadja a Kínai Népköztársaság kormányának azt a vagyont, amely Mandzsuriaiban japán tulajdonosoktól jutott a szovjet gazdasági szervek birtokába, valamint hogy a szovjet kormány ugyan- csak ellenszolgáltatás nélkül átadja a Kínai Népköztársaság kormányának a pekingi egykori katonai városrész valamennyi épületét.

4. A két szerződő fél kötelezi magát, hogy együttesen megtesz minden lehetséges lépést hogy Japán vagy bármely olyan állam részéről, amely közvetlenül vagy közvetve támadó cselekményben egyesül Japánnal, — megakadályozza az agresszió megismétlődését és a béke megbontását. Abban az esetben, ha a szerződő felek valamelyikét Japán, vagy Japánnal szövetséges állam részéről támadás éri és ilyen módon hadiállapotba kerül, akkor a másik szerződő fél haladéktalanul katonai és egyéb segítséget nyújt neki min-

den rendelkezésre álló eszközzel.

A szerződő felek kijelentik azt is, hogy az őszinte együttműködés szellemében készek résztvenni minden olyan nemzetközi cselekményben, melynek célja a béke és biztonság megszilárdítása az egész világon. Teljes egészében latba vetik erőiket a célok mielőbbi megvalósítása érdekében.

2. cikkely:

Mindekét szerződő fél kötelezi magát: kölcsönös egyetértéssel arra törekszik, hogy a második világháborúbeli szövetségesekkel együtt, minél rövidebb idő alatt békeszerződést kössön Japánnal,

3. cikkely:

A szerződő felek egyike sem kótt a másik szerződő fél ellen irányuló szövetséget, nem vesz részt a másik fél ellen irányuló koalícióban, cselekményben vagy rendszabályban.

4. cikkely:

A szerződő felek a béke és az egyetemes biztonság megszilárdításának érdekeitől megeltekve, tanácskozni fognak egymással minden fontos nemzetközi kérdésben, amely a Szovjetunió és Kína közös érdekeit érinti.

5. cikkely:

A szerződő felek kötelezik magukat, hogy a barátság és együttműködés szellemében, az egyenjogúság, a kölcsönös érdekek, az állami szuverenitás és területi épség tiszteletben tartása, valamint a benemavakozás elveinek megfelelően fejlesszék és erősíteni fogják a Szovjetunió és Kína gazdasági és kulturális kapcsolatait, minden lehető gazdasági segítséget megadnak egymásnak és megvalósítják a gazdasági együttműködést.

6. cikkely:

A jelen szerződés ratifikálásának napjától kezdve érvényes. A ratifikációs okmányok kicserélése Pekingben fog megtörténni.

A jelen szerződés 30 évig érvényes. Ha a szerződő felek az érvénytartam lejártá előtt egy évvel nem közlik a szerződés felbontására irányuló kívánságukat, akkor további öt évig érvényben marad és ennek a szabálynak megfelelően nösszabhtóóik meg.

Megszövegezve Moszkvában 1950 február 14-én, keltő példányban, mindkettő orosz és kínai nyelven. Mindkét szöveg egyaránt hiteles.

A Szocialista Szovjet Köztársaságok Szövetsége Legfelső Tanácsa elnökségének meghatalmazásából: A. Visinszkij.

A Kínai Népköztársaság központi népi kormányának meghatalmazásából: Csu-En-Laj.

A Szocialista Szovjet Köztársaságok Szövetsége Legfelső Tanácsának elnöksége — Andrej Januárevis Visinszkij, a Szovjetunió külügyminiszterét, a Kínai Népköztársaság központi népi kormány — Csu-En-Laj, Kína állami közigazgatási tanácsának elnökét, külügyminiszterét.

A két meghatalmazott képviselő kiserelte, megvizsgálta, alakilag megfelelőnek és teljesen rendben lévőnek találta a megbízatásokat és az alábbiakban egyeztet meg:

1. cikkely:

A két szerződő fél kötelezi magát, hogy együttesen megtesz minden lehetséges lépést hogy Japán vagy bármely olyan állam részéről, amely közvetlenül vagy közvetve támadó cselekményben egyesül Japánnal, — megakadályozza az agresszió megismétlődését és a béke megbontását. Abban az esetben, ha a szerződő felek valamelyikét Japán, vagy Japánnal szövetséges állam részéről támadás éri és ilyen módon hadiállapotba kerül, akkor a másik szerződő fél haladéktalanul katonai és egyéb segítséget nyújt neki min-

den rendelkezésre álló eszközzel.

A szerződő felek kijelentik azt is, hogy az őszinte együttműködés szellemében, az egyenjogúság, a kölcsönös érdekek, az állami szuverenitás és területi épség tiszteletben tartása, valamint a benemavakozás elveinek megfelelően fejlesszék és erősíteni fogják a Szovjetunió és Kína gazdasági és kulturális kapcsolatait, minden lehető gazdasági segítséget megadnak egymásnak és megvalósítják a gazdasági együttműködést.

A jelen szerződés 30 évig érvényes. Ha a szerződő felek az érvénytartam lejártá előtt egy évvel nem közlik a szerződés felbontására irányuló kívánságukat, akkor további öt évig érvényben marad és ennek a szabálynak megfelelően nösszabhtóóik meg.

Megszövegezve Moszkvában 1950 február 14-én, keltő példányban, mindkettő orosz és kínai nyelven. Mindkét szöveg egyaránt hiteles.

A Szocialista Szovjet Köztársaságok Szövetsége Legfelső Tanácsa elnökségének meghatalmazásából: A. Visinszkij.

A Kínai Népköztársaság központi népi kormányának meghatalmazásából: Csu-En-Laj.

A Szocialista Szovjet Köztársaságok Szövetsége Legfelső Tanácsának elnöksége — Andrej Januárevis Visinszkij, a Szovjetunió külügyminiszterét, a Kínai Népköztársaság központi népi kormány — Csu-En-Laj, Kína állami közigazgatási tanácsának elnökét, külügyminiszterét.

A két meghatalmazott képviselő kiserelte, megvizsgálta, alakilag megfelelőnek és teljesen rendben lévőnek találta a megbízatásokat és az alábbiakban egyeztet meg:

1. cikkely:

A két szerződő fél kötelezi magát, hogy együttesen megtesz minden lehetséges lépést hogy Japán vagy bármely olyan állam részéről, amely közvetlenül vagy közvetve támadó cselekményben egyesül Japánnal, — megakadályozza az agresszió megismétlődését és a béke megbontását. Abban az esetben, ha a szerződő felek valamelyikét Japán, vagy Japánnal szövetséges állam részéről támadás éri és ilyen módon hadiállapotba kerül, akkor a másik szerződő fél haladéktalanul katonai és egyéb segítséget nyújt neki min-

den rendelkezésre álló eszközzel.

A szerződő felek kijelentik azt is, hogy az őszinte együttműködés szellemében, az egyenjogúság, a kölcsönös érdekek, az állami szuverenitás és területi épség tiszteletben tartása, valamint a benemavakozás elveinek megfelelően fejlesszék és erősíteni fogják a Szovjetunió és Kína gazdasági és kulturális kapcsolatait, minden lehető gazdasági segítséget megadnak egymásnak és megvalósítják a gazdasági együttműködést.

A jelen szerződés 30 évig érvényes. Ha a szerződő felek az érvénytartam lejártá előtt egy évvel nem közlik a szerződés felbontására irányuló kívánságukat, akkor további öt évig érvényben marad és ennek a szabálynak megfelelően nösszabhtóóik meg.

Megszövegezve Moszkvában 1950 február 14-én, keltő példányban, mindkettő orosz és kínai nyelven. Mindkét szöveg egyaránt hiteles.

A Szocialista Szovjet Köztársaságok Szövetsége Legfelső Tanácsa elnökségének meghatalmazásából: A. Visinszkij.

A Kínai Népköztársaság központi népi kormányának meghatalmazásából: Csu-En-Laj.

A Szocialista Szovjet Köztársaságok Szövetsége Legfelső Tanácsának elnöksége — Andrej Januárevis Visinszkij, a Szovjetunió külügyminiszterét, a Kínai Népköztársaság központi népi kormány — Csu-En-Laj, Kína állami közigazgatási tanácsának elnökét, külügyminiszterét.

A két meghatalmazott képviselő kiserelte, megvizsgálta, alakilag megfelelőnek és teljesen rendben lévőnek találta a megbízatásokat és az alábbiakban egyeztet meg:

1. cikkely:

A két szerződő fél kötelezi magát, hogy együttesen megtesz minden lehetséges lépést hogy Japán vagy bármely olyan állam részéről, amely közvetlenül vagy közvetve támadó cselekményben egyesül Japánnal, — megakadályozza az agresszió megismétlődését és a béke megbontását. Abban az esetben, ha a szerződő felek valamelyikét Japán, vagy Japánnal szövetséges állam részéről támadás éri és ilyen módon hadiállapotba kerül, akkor a másik szerződő fél haladéktalanul katonai és egyéb segítséget nyújt neki min-

den rendelkezésre álló eszközzel.

A szerződő felek kijelentik azt is, hogy az őszinte együttműködés szellemében, az egyenjogúság, a kölcsönös érdekek, az állami szuverenitás és területi épség tiszteletben tartása, valamint a benemavakozás elveinek megfelelően fejlesszék és erősíteni fogják a Szovjetunió és Kína gazdasági és kulturális kapcsolatait, minden lehető gazdasági segítséget megadnak egymásnak és megvalósítják a gazdasági együttműködést.

A jelen szerződés 30 évig érvényes. Ha a szerződő felek az érvénytartam lejártá előtt egy évvel nem közlik a szerződés felbontására irányuló kívánságukat, akkor további öt évig érvényben marad és ennek a szabálynak megfelelően nösszabhtóóik meg.

Megszövegezve Moszkvában 1950 február 14-én, keltő példányban, mindkettő orosz és kínai nyelven. Mindkét szöveg egyaránt hiteles.

A Szocialista Szovjet Köztársaságok Szövetsége Legfelső Tanácsa elnökségének meghatalmazásából: A. Visinszkij.

A Kínai Népköztársaság központi népi kormányának meghatalmazásából: Csu-En-Laj.

A Szocialista Szovjet Köztársaságok Szövetsége Legfelső Tanácsának elnöksége — Andrej Januárevis Visinszkij, a Szovjetunió külügyminiszterét, a Kínai Népköztársaság központi népi kormány — Csu-En-Laj, Kína állami közigazgatási tanácsának elnökét, külügyminiszterét.

A két meghatalmazott képviselő kiserelte, megvizsgálta, alakilag megfelelőnek és teljesen rendben lévőnek találta a megbízatásokat és az alábbiakban egyeztet meg:

1. cikkely:

A két szerződő fél kötelezi magát, hogy együttesen megtesz minden lehetséges lépést hogy Japán vagy bármely olyan állam részéről, amely közvetlenül vagy közvetve támadó cselekményben egyesül Japánnal, — megakadályozza az agresszió megismétlődését és a béke megbontását. Abban az esetben, ha a szerződő felek valamelyikét Japán, vagy Japánnal szövetséges állam részéről támadás éri és ilyen módon hadiállapotba kerül, akkor a másik szerződő fél haladéktalanul katonai és egyéb segítséget nyújt neki min-

den rendelkezésre álló eszközzel.

A szerződő felek kijelentik azt is, hogy az őszinte együttműködés szellemében, az egyenjogúság, a kölcsönös érdekek, az állami szuverenitás és területi épség tiszteletben tartása, valamint a benemavakozás elveinek megfelelően fejlesszék és erősíteni fogják a Szovjetunió és Kína gazdasági és kulturális kapcsolatait, minden lehető gazdasági segítséget megadnak egymásnak és megvalósítják a gazdasági együttműködést.

A jelen szerződés 30 évig érvényes. Ha a szerződő felek az érvénytartam lejártá előtt egy évvel nem közlik a szerződés felbontására irányuló kívánságukat, akkor további öt évig érvényben marad és ennek a szabálynak megfelelően nösszabhtóóik meg.

Megszövegezve Moszkvában 1950 február 14-én, keltő példányban, mindkettő orosz és kínai nyelven. Mindkét szöveg egyaránt hiteles.

A Szocialista Szovjet Köztársaságok Szövetsége Legfelső Tanácsa elnökségének meghatalmazásából: A. Visinszkij.

A Kínai Népköztársaság központi népi kormányának meghatalmazásából: Csu-En-Laj.

A Szocialista Szovjet Köztársaságok Szövetsége Legfelső Tanácsának elnöksége — Andrej Januárevis Visinszkij, a Szovjetunió külügyminiszterét, a Kínai Népköztársaság központi népi kormány — Csu-En-Laj, Kína állami közigazgatási tanácsának elnökét, külügyminiszterét.

A két meghatalmazott képviselő kiserelte, megvizsgálta, alakilag megfelelőnek és teljesen rendben lévőnek találta a megbízatásokat és az alábbiakban egyeztet meg:

1. cikkely:

A két szerződő fél kötelezi magát, hogy együttesen megtesz minden lehetséges lépést hogy Japán vagy bármely olyan állam részéről, amely közvetlenül vagy közvetve támadó cselekményben egyesül Japánnal, — megakadályozza az agresszió megismétlődését és a béke megbontását. Abban az esetben, ha a szerződő felek valamelyikét Japán, vagy Japánnal szövetséges állam részéről támadás éri és ilyen módon hadiállapotba kerül, akkor a másik szerződő fél haladéktalanul katonai és egyéb segítséget nyújt neki min-

den rendelkezésre álló eszközzel.

A szerződő felek kijelentik azt is, hogy az őszinte együttműködés szellemében, az egyenjogúság, a kölcsönös érdekek, az állami szuverenitás és területi épség tiszteletben tartása, valamint a benemavakozás elveinek megfelelően fejlesszék és erősíteni fogják a Szovjetunió és Kína gazdasági és kulturális kapcsolatait, minden lehető gazdasági segítséget megadnak egymásnak és megvalósítják a gazdasági együttműködést.

A jelen szerződés 30 évig érvényes. Ha a szerződő felek az érvénytartam lejártá előtt egy évvel nem közlik a szerződés felbontására irányuló kívánságukat, akkor további öt évig érvényben marad és ennek a szabálynak megfelelően nösszabhtóóik meg.

Megszövegezve Moszkvában 1950 február 14-én, keltő példányban, mindkettő orosz és kínai nyelven. Mindkét szöveg egyaránt hiteles.

A Szocialista Szovjet Köztársaságok Szövetsége Legfelső Tanácsa elnökségének meghatalmazásából: A. Visinszkij.

A Kínai Népköztársaság központi népi kormányának meghatalmazásából: Csu-En-Laj.

A Szocialista Szovjet Köztársaságok Szövetsége Legfelső Tanácsának elnöksége — Andrej Januárevis Visinszkij, a Szovjetunió külügyminiszterét, a Kínai Népköztársaság központi népi kormány — Csu-En-Laj, Kína állami közigazgatási tanácsának elnökét, külügyminiszterét.

A két meghatalmazott képviselő kiserelte, megvizsgálta, alakilag megfelelőnek és teljesen rendben lévőnek találta a megbízatásokat és az alábbiakban egyeztet meg:

1. cikkely:

A két szerződő fél kötelezi magát, hogy együttesen megtesz minden lehetséges lépést hogy Japán vagy bármely olyan állam részéről, amely közvetlenül vagy közvetve támadó cselekményben egyesül Japánnal, — megakadályozza az agresszió megismétlődését és a béke megbontását. Abban az esetben, ha a szerződő felek valamelyikét Japán, vagy Japánnal szövetséges állam részéről támadás éri és ilyen módon hadiállapotba kerül, akkor a másik szerződő fél haladéktalanul katonai és egyéb segítséget nyújt neki min-

den rendelkezésre álló eszközzel.

A szerződő felek kijelentik azt is, hogy az őszinte együttműködés szellemében, az egyenjogúság, a kölcsönös érdekek, az állami szuverenitás és területi épség tiszteletben tartása, valamint a benemavakozás elveinek megfelelően fejlesszék és erősíteni fogják a Szovjetunió és Kína gazdasági és kulturális kapcsolatait, minden lehető gazdasági segítséget megadnak egymásnak és megvalósítják a gazdasági együttműködést.

A jelen szerződés 30 évig érvényes. Ha a szerződő felek az érvénytartam lejártá előtt egy évvel nem közlik a szerződés felbontására irányuló kívánságukat, akkor további öt évig érvényben marad és ennek a szabálynak megfelelően nösszabhtóóik meg.

Megszövegezve Moszkvában 1950 február 14-én, keltő példányban, mindkettő orosz és kínai nyelven. Mindkét szöveg egyaránt hiteles.

A Szocialista Szovjet Köztársaságok Szövetsége Legfelső Tanácsa elnökségének meghatalmazásából: A. Visinszkij.

A Kínai Népköztársaság központi népi kormányának meghatalmazásából: Csu-En-Laj.

A Szocialista Szovjet Köztársaságok Szövetsége Legfelső Tanácsának elnöksége — Andrej Januárevis Visinszkij, a Szovjetunió külügyminiszterét, a Kínai Népköztársaság központi népi kormány — Csu-En-Laj, Kína állami közigazgatási tanácsának elnökét, külügyminiszterét.

A két meghatalmazott képviselő kiserelte, megvizsgálta, alakilag megfelelőnek és teljesen rendben lévőnek találta a megbízatásokat és az alábbiakban egyeztet meg:

1. cikkely:

A két szerződő fél kötelezi magát, hogy együttesen megtesz minden lehetséges lépést hogy Japán vagy bármely olyan állam részéről, amely közvetlenül vagy közvetve támadó cselekményben egyesül Japánnal, — megakadályozza az agresszió megismétlődését és a béke megbontását. Abban az esetben, ha a szerződő felek valamelyikét Japán, vagy Japánnal szövetséges állam részéről támadás éri és ilyen módon hadiállapotba kerül, akkor a másik szerződő fél haladéktalanul katonai és egyéb segítséget nyújt neki min-

den rendelkezésre álló eszközzel.

A szerződő felek kijelentik azt is, hogy az őszinte együttműködés szellemében, az egyenjogúság, a kölcsönös érdekek, az állami szuverenitás és területi épség tiszteletben tartása, valamint a benemavakozás elveinek megfelelően fejlesszék és erősíteni fogják a Szovjetunió és Kína gazdasági és kulturális kapcsolatait, minden lehető gazdasági segítséget megadnak egymásnak és megvalósítják a gazdasági együttműködést.

A jelen szerződés 30 évig érvényes. Ha a szerződő felek az érvénytartam lejártá előtt egy évvel nem közlik a szerződés felbontására irányuló kívánságukat, akkor további öt évig érvényben marad és ennek a szabálynak megfelelően nösszabhtóóik meg.

Megszövegezve Moszkvában 1950 február 14-én, keltő példányban, mindkettő orosz és kínai nyelven. Mindkét szöveg egyaránt hiteles.

A Szocialista Szovjet Köztársaságok Szövetsége Legfelső Tanácsa elnökségének meghatalmazásából: A. Visinszkij.

A Kínai Népköztársaság központi népi kormányának meghatalmazásából: Csu-En-Laj.

Egyezmény a Szocialista Szovjet Köztársaságok Szövetsége és a Kínai Népköztársaság között a kínai Csang-Csung vasútról, Port-Arthurról és Dalnyijről

A Szocialista Szovjet Köztársaságok Szövetsége Legfelső Tanácsa elnöksége és a Kínai Népköztársaság központi népi kormányja megállapítja, hogy 1945 után alapvető változások történtek a távolkeleti helyzetben. Nevezetesen: Az imperialista Japán vereséget szenvedett, a reakciós Kuomintang-kormány megdőlt, Kína népi demokratikus köztársasága lett, Kínában új népi kormány alakult, amely egész Kínát egyesítette, a Szovjetunió irányában megvalósította a barátság és együttműködés politikáját és megmutatta, hogy képes Kína állam függetlenségének, területi épségének és nemzeti becsületének, a kínai nép méltóságának megvédésére.

A Szocialista Szovjet Köztársaságok Szövetsége Legfelső Tanácsának elnöksége és a Kínai Népköztársaság központi kormányja úgy véli, ez az új helyzet lehetővé teszi, hogy új módon nyújtsanak hozzá a kínai Csang-Csung vasút, Port-Arthur és Dalnyij kérdéséhez.

A Szocialista Szovjet Köztársaságok Szövetsége Legfelső Tanácsának elnöksége és a Kínai Népköztársaság központi népi kormányja az új körülményeknek megfelelően elhatározta, hogy megkötö a jelen egyezményt a kínai Csang-Csung vasútról, Port-Arthurról és Dalnyijről.

1. cikkely:

A szerződő felek megegyeztek, hogy a szovjet kormány elismerni fogja a Kínai Népköztársaság kormányának a kínai Csang-Csung vasút közös igazgatására vonatkozó valamennyi jogát a vasút tulajdonát képező minden vagyonnal együtt.

Az átadás közvetlenül a japán népszerűsítés megkötése után történik, azonban 1952 év végéig semmi esetre sem később. A kínai Csang-Csung vasút közös szovjet-kínai igazgatására vonatkozó meglévő szabályzat az átadás megtörténteig változatlan marad, azonban a jelen egyezmény érvénybe lépése után megváltozik a szovjet és kínai megkötött (szélesvágású) vasúti és a tisztviselők tekintetében meglévő szabályzatok, amelyek a jelen egyezmény hatályba lépésétől számított három hónapon belül meghatározza a vasúti járművek átadásának konkrét módjait, módjait és a szerződő felek megegyeznek és megállapítják azokat.

2. cikkely:

A szerződő felek megállapodtak, hogy a szovjet csapatokat kivonják Port-Arthur együttesen használt hadiközpontjai létesítményeiről és a Port-Arthur körzetében található létesítményekről a Kínai Népköztársaság kormányának, a japán békeszerződés megkötése után azonnal, de legkésőbb 1952. végén. A Kínai Népköztársaság kormányja megőríti a Szovjetunióknak azokat a kilitéseket, amelyeket 1945 óta a létesítmények újrafelépítésére és építésére fordított.

Egyezmény a Szocialista Szovjet Köztársaságok Szövetségének Kormányja és a Kínai Népköztársaság központi népi Kormányja között a kínai Népköztársaságnak nyújtandó hiteltől

A Szocialista Szovjet Köztársaságok Szövetségének Kormányja eléget kíván tenni a Kínai Népköztársaság központi népi Kormányja hitelkérelmének. A Kínai Népköztársaság központi népi Kormányja abból a célból kéri a hitelt, hogy megtérítessék azoknak a felszereléseknek és egyéb anyagoknak ellenértékét, melyeket a Szovjetunió Kína-

patokat kivonják és az említett létesítményeket átadják, a Szovjetunió és Kína Kormányja egyenlő számú katonai megbízottat nevez ki, hogy egyesített kínai-szovjet katonai bizottság alakuljon. Ez a bizottság, melyben a két fél képviselői felváltva fogják elnökölni, intenzió máj Port-Arthur körzetének katonai ügyeit. Az idevonatkozó konkrét intézkedéseket jelen egyezmény érvénybe lépésétől számított három hónapon belül a kínai-szovjet egyesített katonai bizottság fogja meghatározni és végre is hajtja ezeket az intézkedéseket, miután azokat a két kormány jóváhagyta.

Az említett körzet polgári közigazgatásának közvetlenül a Kínai Népköztársaság Kormányja kezében kell lennie. A szovjet csapatok kivonásáig a szovjet csapatok elhelyezése Port-Arthur körzetében a meglévő határoknak megfelelően változatlan marad.

Abban az esetben, ha a szerződő felek valamelyikét Japán vagy Japánnal egyesült bármely állam részéről támadás éri és a támadás következtében káros cselekményekbe kerül, akkor Kína és a Szovjetunió a Kínai Népköztársaság Kormányának javaslatára és a szovjet kormány beleegyezésével együttesen használhatják Port-Arthur hadiközpontját támaszpontként a támadó ellen végrehajtandó közös hadi cselekmények folytatása érdekében.

3. cikkely:

A szerződő felek megegyeztek, hogy Dalnyij kikötő kérdését a japán békeszerződés megkötése után kell megvizsgálni.

Ami a dalnyiji közigazgatást illeti, az teljes egészében a Kínai Népköztársaság Kormányának feladata.

Mindazokat a vagyon tárgyakat, amelyeket jelenleg Dalnyijben szovjet kezelésben vagy birtokban vannak, a Kínai Népköztársaság Kormányának kell megkapnia. Az említett vagyon tárgyak átvétel munkálatainak végrehajtására a Szovjetunió és Kína Kormányja három-három megbízottal jelöl ki. Ezekből egyesített bizottság alakul, amely a jelen egyezmény hatályba lépésétől számított három hónapon belül meghatározza a vagyon tárgyak átadásának konkrét módjait, módjait és miután a két kormány az egyesített bizottság javaslatát jóváhagyta, a bizottság a javaslatok végrehajtását 1950-ben befejezi.

A jelen egyezmény ratifikációja napján lép érvénybe.

A ratifikációs okmányok kicserélése Pekingben fog megtörténni.

Kiadlva Moszkvában, 1950 február 14-én, két példányban, mindkettő orosz és kínai nyelven. A két szöveg egyaránt hiteles.

A Szocialista Szovjet Köztársaságok Szövetsége Legfelső Tanácsa elnökségének meghatalmazásából: A. Visinszkij.

A Kínai Népköztársaság központi népi Kormányának meghatalmazásából: Csu-En-Laj.

Tekintettel arra, hogy Kína a területén hosszú ideig folyt harci cselekmények következtében rendkívül pusztításokat szenvedett, a szovjet kormány beleegyezett, hogy a hitelt könnyített feltételek mellett egy százalék évi kamattal nyújtja.

2. cikkely:

Az 1. cikkelyben említett hitelt 5 éven át bocsáják rendelkezésre. 1950 január 1-től kezdve, évenként egyenlő együttes részenként a Szovjetunióhoz érkező felszerelések és anyagok — a főbb létező villamosenergia-telepek, kohászati és gépgyárak, szén- és ércbányászati felszerelések, vasúti és egyéb szállítási felszerelések, sínek, valamint a kínai népgazdaság újrafelépítését és fejlődését szolgáló egyéb anyagok — ellenértékének megfizetésére.

A felszerelési és áruszállítványok összeállítását, mennyiségét, árát és határidőit a felek külön megegyezéssel állapítják meg. Az árak megszabása a vil-

lágpiaci árak alapján történik. A hitelnek valamelyik évben fel nem használt részét a következő évi időszakokban fel lehet használni.

3. cikkely:

A Kínai Népköztársaság központi népi Kormányja az 1. cikkelyben megjelölt hitelt, vajamint annak kamatait nyersanyag-, tea- és aranszállítványokkal, valamint amerikai dollárban egyenlíti ki. A nyersanyag- és teaszállítványok árát, mennyiségét és a szállítás határidejét külön egyezményen állapítják meg. Az árakat a világi piaci árak alapján szabják meg.

A hitel törlesztése tíz év alatt történik, egytizedes egyenlő évi részletekben, legkésőbb december 31-ig. Az első fizetés legkésőbb 1954 december 31-én történik. A hitel kamatainak — amelyeket a megfelelő rész felhasználásának napjától számítá-

nak — kiegyenlítése fél évenként történik.

4. cikkely:

A Szovjetunió állami bankja és a Kínai Népköztársaság népbankja a hitelszámlások vezetésére külön számlát nyit és együttesen szabja meg a jelen egyezményre vonatkozó elszámolások rendjét és a könyv vezetését.

5. cikkely:

Jelen egyezmény aláírása napján lép érvénybe és ratifikálható. A ratifikációs okmányok kicserélése Pekingben fog történni.

Megszövegezve Moszkvában, 1950 február 14-én, két példányban. Mindkettő orosz és kínai nyelven. A két szöveg egyaránt hiteles.

A Szocialista Szovjet Köztársaságok Szövetsége Kormányának meghatalmazásából: A. Visinszkij.

A Kínai Népköztársaság központi népi Kormányának meghatalmazásából: Csu-En-Laj.

A szovjet-kínai szerződés és egyezmény a legfontosabb tényezője a világbéke és a demokrácia megvalósításának

Visinszkij beszéde a szovjet-kínai szerződés aláírásakor

— Központi Népi Kormányelnök Ur, Allami Közigazgatási Tanácselnök Ur, Uraim!

— Ma új, nagyszerű oldal íródott a szovjet-kínai kapcsolatok történetében. Hatalmas jelentőségű okmányokat írtunk ma alá: barátsági, szövetségi és kölcsönös segélynyújtási szerződést, a kínai Csang-Csung vasútra, Port-Arthurra és Dalnyijra vonatkozó egyezményt és hosszú lejáratú gazdasági hitelegyezményt.

Ezek aláírásának híre nem csak a szovjet nép, de a béke, a demokrácia és a haladás valamennyi barátja a mélyes mélyrelegettség örömeivel fogadják.

A barátsági szövetségi és kölcsönös segélynyújtási szerződés és az említett egyezmények, az egyenjogúság, az állami függetlenség és nemzeti szuverenitás elveinek tiszteletben tartásán alapulnak, megvalósítják a Szovjetunió népeinek és a kínai népnek történelmi kapcsolatait.

A szovjet nép mindig mélyes baráti érzelmeket táplált a kínai nép, annak hősi felszabadító harca iránt, mely Mao-Ce-Tungnak, a kínai nép vezérének irányításával folyt,

a hübert és imperialista járom ellen.

A szovjet nép e harc iránti együttérzésében abból a mély meggyőződésből indult ki, melyet I. V. Sztálin, a szovjet nép vezére még 1945-ben fejezett ki, hogy: „Az igazság teljes egészében a kínai forradalom oldalán van.” Ezért mondták annak idején I. V. Sztálin: — Mi együttérzünk és együtt fogunk érezni a kínai forradalommal abban a harcban, amelyet a kínai népek az imperialista járom alóli felszabadításért és Kínának egy államban való egyesítéséért folytat.

— A szovjet nép állandóan kifejezésre juttatta a kínai nép felszabadulása iránti együttérzését. A Szovjetunió és a Kínai Népköztársaság között ma aláírt barátsági, szövetségi és kölcsönös segélynyújtási szerződés kifejezi mindkét nép törekvéseit az örök barátságra és együttműködésre országaink javára, a népek békéjének és biztonságának megszilárdítására.

— Igen nagy jelentősége van a Csang-Csung kínai vasútvonalra, Port-Arthurra és Dalnyijra vonatkozóan létrejött megegyezésnek. A megállapodás rámutat, hogy 1945 után gyökeres változá-

sok mentek végbe a távolkeleti helyzetben, melyek lehetőséget nyújtanak, hogy újból foglalkozzunk a Csang-Csung vasút, Port-Arthur és Dalnyij kérdésével. Az egyezmény minden egyes szakasza arról beszél, hogy

a Szovjetunió a legteljesebb mértékben tiszteletben tartja a kínai nép nemzeti függetlenségét, nemzeti jogait és érdekeit,

arról beszél, hogy a szovjet külpolitikát milyen nagy elvek irányítják.

— A Szocialista Szovjet Köztársaságok Szövetsége és a Kínai Népköztársaság között

a mai napon aláírt szerződés és egyezmény a legfontosabb tényező az egész világ békéjének és demokráciájának megszilárdításában.

Elnök Ur és Miniszterelnök Ur, engedjék meg, hogy a történelmi okmányok aláírása alkalmából — melyek szövetségünket és barátságunkat megerősítik — üdvözöljem Önöket.

— Erősödjék és legyen örökös a Szocialista Szovjet Köztársaságok Szövetsége és a Kínai Népköztársaság népei közötti barátság.

Kína és Szovjetunió népeinek összefogása legyőzhetetlen erő

Csu-En-Laj beszéde

— A Szovjetunió Minisztertanácsának Elnök Ur, a Szovjetunió Külügyminiszter Ur, Uraim!

— A Kínai Népköztársaság és a Szocialista Szovjet Köztársaságok Szövetsége ma új barátsági, szövetségi és kölcsönös segélynyújtási szerződést írt alá. Egyezményt írt alá a kínai Csang-Csung vasútról, Port-Arthurról és Dalnyijről, valamint a Kínának nyújtandó hiteltől. Megtörtént a jegyzékek kicserélése is. Az említett szerződés és egyezmények Kína és a Szovjetunió nagy népeinek létevének alapulnak és kifejezik a Kína és a Szovjetunió közötti testvéri barátságot és örökös együttműködést. A szerződés és egyezmények megkötése különleges kifejezője annak a segítségnek, amelyet a Sztálin generálisszusz politikája által irányított Szovjetunió a kínai nép forradalmi ügyének nyújtott. Nincs semmi kétség az iránt, hogy

Kínának és a Szovjetunióknak ez a szoros és igazi együttműködése a legmélyebb történelmi jelentőséggel bír és elkerülhetetlenül óriási befolyással lesz és óriási eredményeket hoz a béke, a Kelet és az egész világ népei igazságának ügyé számára.

— A Kína és a Szovjetunió közötti szerződés és egyezmények különleges jelentőségűek az újszületett Kínai Népköztársaság számára. Ez a szerződés és ezek az egyezmények megerősítik a kínai népek azt az érzését, hogy nincs egyedül és segítséget nyújtanak a kínai gazdaság helyreállításában és fejlesztésében. A Kína és a Szovjetunió között a kínai Csang-Csung vasútra, Port-Arthurra és Dalnyijra vonatkozólag, valamint a Kínának nyújtandó hiteltől vonatkozólag létrejött egyezmény és azok a leváltások, amelyek szerint a szovjet kormány a kínai Kormányának elismerni fogja a jelenlegi Mandzsuriaiban szerzett javakat és a pekingi egykori katonai városrészt valamennyi épületét, a Szovjetunió Kormányának és Sztálin generálisszuszának nagy barátságát juttatják kifejezésre és kétségtelenül igen nagy lelkesedéssel érzésüket váltják ki a kínai népből. Engedjék meg nekem, hogy a kínai nép nevében kifejezésre juttassam hálánkat Sztálin generálisszuszának és a szovjet Kormányának ezért a nagy barátságáért.

A 700 millió lakost számláló Kína és Szovjetunió népeinek összefogása olyan erő, amelyet nem lehet legyőzni. Eljárn Kína és a Szovjetunió örök barátsága és örök együttműködése.

az októberi Szocialista Forradalom pillanatában született meg. Az imperializmus és a kínai ellenforradalmi kormány azonban akadályozta közöttünk a további együttműködést. A kínai nép győzelme a helyzetet gyökeresen megváltoztatta.

A kínai nép Mao-Ce-Tung elnök vezetésével alatt megteremtette a Kínai Népköztársaságot és olyan egységes államot teremtett, mint még soha és ez lehetővé tette az őszinte együttműködést két nagy államunk között.

Sztálin generálisszusz és Mao-Ce-Tung elnök találkozására és véleményük kölcsönös kicserélése következtében ez a lehetőség reális valóság lett és a most aláírt szerződés megerősíti Kína és a Szovjetunió barátságát, szövetségét és kölcsönös segítségét.

— A amerikai imperializmus vezetésével álló imperializmus tőmb provokációs módszerekkel mindenképpen igyekezett megbontani az államaink közti barátságot. Ezek a szegyeteljes kísérletek azonban véglegesen kudarcba fulladtak.

— A Kína és a Szovjetunió közötti szerződés és egyezmények különleges jelentőségűek az újszületett Kínai Népköztársaság számára.

számára. Ez a szerződés és ezek az egyezmények megerősítik a kínai népek azt az érzését, hogy nincs egyedül és segítséget nyújtanak a kínai gazdaság helyreállításában és fejlesztésében. A Kína és a Szovjetunió között a kínai Csang-Csung vasútra, Port-Arthurra és Dalnyijra vonatkozólag, valamint a Kínának nyújtandó hiteltől vonatkozólag létrejött egyezmény és azok a leváltások, amelyek szerint a szovjet kormány a kínai Kormányának elismerni fogja a jelenlegi Mandzsuriaiban szerzett javakat és a pekingi egykori katonai városrészt valamennyi épületét, a Szovjetunió Kormányának és Sztálin generálisszuszának nagy barátságát juttatják kifejezésre és kétségtelenül igen nagy lelkesedéssel érzésüket váltják ki a kínai népből. Engedjék meg nekem, hogy a kínai nép nevében kifejezésre juttassam hálánkat Sztálin generálisszuszának és a szovjet Kormányának ezért a nagy barátságáért.

A 700 millió lakost számláló Kína és Szovjetunió népeinek összefogása olyan erő, amelyet nem lehet legyőzni. Eljárn Kína és a Szovjetunió örök barátsága és örök együttműködése.

— A amerikai imperializmus vezetésével álló imperializmus tőmb provokációs módszerekkel mindenképpen igyekezett megbontani az államaink közti barátságot. Ezek a szegyeteljes kísérletek azonban véglegesen kudarcba fulladtak.

— A Kína és a Szovjetunió közötti szerződés és egyezmények különleges jelentőségűek az újszületett Kínai Népköztársaság számára.

— A Kína és a Szovjetunió közötti szerződés és egyezmények különleges jelentőségűek az újszületett Kínai Népköztársaság számára.

Rákosi elvtárs zárszava a Központi Vezetőség február 10-i ülésén

A Központi Vezetőség határozatának végrehajtása Pártunk erősödését és egészséges fejlődését biztosítja

Amint az elvtársak hallották — kezdte zárszavát Rákosi elvtárs —, az összes felszólalók egyetértéssel a beszámolóval és az előterjesztett határozati javaslatokkal, akik közvetlenül a munkások között dolgoznak, mint Győre, vagy Kakukné elvtárs, azt mondják, hogy a tagság ezt a határozatot nagy örömmel fogja fogadni. Az elhangzottak is bizonyítják, hogy nagyon időszerű ez a határozat, de az az érzésem, hogy már egy kicsit el is késtünk vele. A jó példák mellett, amilyeneket Nagy Mária elvtársnő sorolt fel, annyi hibáról hallottunk, hogy az emberben az az érzés keletkezett: bizony, ha egy fél évvel ezelőtt hoztuk volna ilyen határozatot, akkor most már sokkal messzebb tartanánk. De jobb későn, mint soha.

Rátértek néhány kérdésre, melyek a felszólalásokban felvetődtek.

Az üléseknél is rendet kell teremteni, mert különben elborítják a partétet.

Ez nemcsak a falusi, vagy járási pártbizottságokra áll, amelyekben az ülések gyakran délután 5 órakor kezdődnek és éjjel 3 órakor még folyik. Nálunk, a központban is előfordul, hogy valamelyik delidőt a Párt egyszerűen akcióképtelen, senki sem található a helyén, mindenki ülésezik. Ez veszélyes, nehezen megfogható formája a bürokráciának.

Külön fel kell hívni az elvtársak figyelmét arra, amit itt Kiss elvtárs mondott a párttagok jogainak semmibevevéséről. Ezen a téren is radikálisan változtatni kell. Fel kell hagyni a ráolvasásokkal és a jókívánásokkal. Néhány olyan titkár, aki egyszerűen elveszi a tagtól a tagsági könyvet, ki kell pellengérezni. Az ilyenekkel szemben példát kell mutatni, le kell hozni esetüket az újságban. Fel kell arra is figyelni, hogy a bürokrácia, a parancsolgatás következtében sok helyen rög, türelmetlen, sőt, ahogy Kiss elvtárs mondta, embertelen a mi funkcionáriusaink bánásmódja az egyszerű párttaggal és még inkább a pártönkivüliekkel szemben. Amit itt legalább tíz felszólaló elvtárostól hallottunk, hogy milyen könnyen zárják ki az embert, milyen könnyen fenyegetik az államvédelmi hatóságokkal, mutatja, hogy e téren is rendet kell csinálni. Az Államvédelmi Hatóság, kedves elvtársaim, nem a falusi titkárok szerve és nem is a járási titkároké.

Sok példát hallottunk arról, hogy egyesek basáskodnak a tagsággal. De e példák rendszerint egész kis szervezeteiről szólnak, holott bizonyos fokig itt is a fejletlen büzik a hal. Az utóbbi két héten belül három olyan esetről értesültem, amikor államtitkárok — közülük kettő a Központi Vezetőség tagja — a párttitkárral szemben tanúsított megatartásukkal megsértették a demokrácia elemi szabályait. Az egyik államtitkárunk, miután a minisztériumi pártbizottság titkára igen óvatos kritikát gyakorolt a minisztérium munkája felett — magához hívatta a párttitkárt és csönyán lefordította. A másik minisztérium pártbizottságában a titkár nem is függetlenített. Az államtitkár tehát hivatali fölöttébe a párttitkárnak és gyakorlatilag az államtitkár vezette a pártbizottságot. Tudjuk, hogy nem egy minisztériumban hasonló a helyzet. Az elvtársak tehát

ne higgyék, hogy a lecke a pártbizottságokról csak a falusi, vagy más alapszervezeteknek szól. Ez szól mindannyiunknak. A demokrácia

mindannyiunkra kötelező, nemcsak az alapszervezetek, hanem a Központi Vezetőségre és a közbeeső szervekre is.

Erősen hangsúlyoztuk, hogy a fiatalokat jobban be kell vonni a pártmunkába. Ennek következtében itt a vita során az „öregék” elleni támadás mellékzöngéje hallatszott ki. De nem az a baj, hogy öregék vannak, hanem az, hogy nem engedik be a fiatalokat. Tehát nem arról van most szó, hogy induljon meg az általános harc az öregék ellen és aki 35 éven felüli, az szoruljon ki a vezetésből — hanem arról, hogy a fiatalokat és nőket engedjék be olyan arányban, ahogy politikailag felnőnek. Sőt itt nem félnek egy kis előleg-től sem. Kissé az arányuk felett is vinnék be nőt és fiatalat a szervezetek vezetésébe, mert többet tanulnak, ha bent vannak, mint hogyha az ajtó előtt várattuk őket.

El kell mondani, hogy minden önkritika, amely általánosságban hangzik el és nem tartalmaz konkrétumot — mint itt a szakszervezetekkel kapcsolatban — bizonyos fokig olyan, mint a nyelvtelen bicska penge nélkül. Nem sokat ér az a kritika, amit senki sem vesz magára. Bismarck azt mondta: „Amikor én nem értek valamivel egyet, mindig úgy kezdem, hogy elvben egyetértek vele.” A kritikát is elvben gyakran elfogadják, s a gyakorlatban kiderül, hogy visszautasították.

A vitából az a benyomás keletkezett, hogy az elvtársak egy része nem értette meg egészen a Központi Vezetőség célját.

Mi komoly fordulatot akarunk a pártbizottságok, a bürokrácia elleni harc, a tagok jogainak érvényesítése terén. Ha a pártbizottságok terén nem tudjuk a hibákat időközben kijavítani, feltétlenül megállásul Pártunk fejlődése.

Ha nem is hallottuk volna itt a példák tucatjait, akkor is meg kell éreznünk mindenkinek, hogy most ez a tényező — a pártbizottságok gyengesége, a kritika és önkritika hiánya —, amely gátolja további fejlődésünket. Gátolja az új erők növekedését, gátolja azt, hogy a tagság a demokratikus módszerek, a kritika és önkritika segítségével nőjön.

Ezt az akadályt akarjuk most elhárítani. Természetesen nem rohammunkával, hanem úgy, hogy ráirányítjuk a figyelmet és elkezdjük a rendszeres harcot a pártbizottságok demokratikus komoly helyreállításáért, a kritikáért és önkritikáért, a bürokrácia, a basák és kiskirályok ellen.

Elesen alá kell húzni, hogy ez a harc nem kampányszerű és nem csupán a legközelebbi Központi Vezetőségi ülésig lesz ez a központi kérdés. Ezt a harcot állandóan, szakadatlanul kell folytatni. Sztálin elvtárs mondta, hogy az önkritika jelszavát nem lehet úgy tekinteni, mint valami új jelszót. Ez az önkritika a Bolsevik Párt lényegében gyökerezik, sőt a proletárdiktatúra rendszerének alapjában is. Ezért helyes, hogy a mi határozati javaslatunk külön kimondja, hogy a bírálat és önbírálat nem kampányjellegű feladat, hanem Sztálin elvtárs szavaival:

„Állandó, működő fegyver a bolsevizmus fegyvertárában, amely elképzelhetlenül össze van kapcsolva magával a bolsevizmus természetével, forradalmi szellemével”.

A kritikáról magáról egyik elvtársunk felvetette, hogy meg kell tanítani az embereket kritikálni. Ebben van valami. Elő fog

fordulni, hogy a kritika az első időben nem lesz valami mintaszerű. Ez előfordult a Bolsevik Pártban is. Sztálin elvtárs azt mondta:

„Ha a kritika csak öt, vagy tíz százalékos igazságot is tartalmaz, úgy az ilyen kritikát is üdvözölni kell, meg kell figyelmesen hallgatni és ki kell hámozni belőle az egészséges magot. Ellenkező esetben, ismétlem, odajutnának, hogy befogják a száját az egyébként a szovjetek ügyével szemben teljesen odaadó emberek százainak és ezreinek, akik még nem eléggé gyakorlottak kritikai munkájukban, de akiknek aszájával szól maga az igazság.”

Ezt nekünk is meg kell szívlelnünk. Nálunk is lesznek olyan kritikusok, akiknek nem száz százalékos helyes a kritikájuk, nekünk magunknak kell kihámozni belőle azt, ami helyes és jó.

Természetesen a kritikát és önkritikát nemcsak most, a vezetőség-választásokon kell alkalmaznunk, hanem állandóan biztosítanunk kell a taggyűlés, a választott szervek demokratikus jogait. Ha ezt elérjük: ugrásszerűen fog javulni a munkánk. Javul nemcsak azért, mert a titkárok felelősebbnek érzik magukat, tudják, hogy felelni kell a tagság előtt, de a tagság maga is igyekeznék foglalkozni, törni a fejét, keresi, hol van a hiba és azon is törni a fejét, hogy lehet a hibát kijavítani, mert hiszen alkotó, teremtő kritikát követelnek tőle.

Ez a kölcsönhatás gyorsan meg fogja javítani a pártmunkát. Pártunk most már a hatodik esztendője működik legálisan. A Párt felmőt, nagy követelményeket állít a dolgozó nép elé, vele szemben is megköveteli a követelmények.

A vezetőség újválasztását gondosan elő fogjuk készíteni. Gondoskodunk arról, hogy minden alapszerv választásánál ott legyen a felsőbb szerv kiküldöttje, aki segít végrehajtani a választásnál a helyes elveket, s gondoskodik a kritika szabad alkalmazásáról. Ahol a szervezet nagyobb, ott a Központi Vezetőség határozatát előre megbeszéli az aktíva. Ahol a szervezet kisebb, ott a határozatot közvetlenül vitatják meg és hajlják végre. Mindenesetre gondoskodunk arról, hogy a határozat végrehajtására segítség és ellenőrzés menjen le az alapszervezetbe, nehogy a sok kiskirály, basa, meg bürokrata, akikről itt szó volt, jelentékeny részét még elsikkasztassa.

Különösen vigyázzunk arra, hogy a pártbizottsági szabályok belső demokráciára vonatkozó része ne maradjon írott malaszt.

Kötelességünk, hogy érvényt szerezzünk pártbizottsági szabályzatunk belső demokráciát biztosító rendelkezéseinek és gondoskodjunk róla, hogy a párttagok pártbizottsági bírálatot gyakorolhassanak a Párt munkája és szervezeteinek tevékenysége felett.

A mi Pártunk szervezetei — oddogi tapasztalataink szerint — szeretnek szélsőségekben mozogni. Az utolsó négy-öt hónapban sikerült a Pártot — megfelelő munkával — a termelés felé fordítani. Nagy hiba volna, ha az elvtársak a szervezetekben azt hinnék: a termelési kampányunk vége és most jön az önkritika kampánya.

A szervezés lendületét és azt az egészséges vonalat, amelyet a Párt az utolsó négy-öt hónapban ezen a téren meg-

SZTÁLIN ELVTÁRS megjelent a Kínai Népköztársaság moszkvai nagykövetségének fogadásán

Február 14-én Van-Csia-Szian, a Kínai Népköztársaság rendkívüli és meghatalmazott nagykövete fogadást rendezett Mao-Ce-Tung, a Kínai Népköztársaság központi népi kormánya elnökének és Csü-En-Laj, a Kínai Népköztársaság külügyminisztere és az állami közigazgatási tanács elnöke tiszteletére.

A fogadáson megjelent I. V. Sztálin, a Szovjetunió minisztertanácsának elnöke.

A fogadáson szintén jelen voltak többek között Svernik, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa elnökségének elnöke, Molotov, Malenkov, Berija, Vorosilov, Mikoján, Kaganovics, Bulganyin, Hruscsov miniszterelnökhelyettesek, Csernuszov, az Orosz Szocialista Szövetséges Szovjet Köztársaság minisztertanácsának elnöke, Vinszkdj külügyminiszter, Bugyonij, a Szovjetunió marsallja, Roscsin, a Szovjetunió kínai nagykövete, Gorkin, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa elnökségének titkára, Kuznyecov, a Szovjetunió Szakszervezeti Tanácsának elnöke, valamint a sajtó, a tudomány és a művészet képviselői.

Kínai részről a fogadáson megjelentek többek között Li-Fu-Csun, az északi kormány elnökének helyettese, Csen-Vo-Da professzor, Sz. Azizov, a szinkiangi tartományi népi kormány elnökének helyettese, valamint a moszkvai kínai nagykövetség tagjai.

A vendégek között ott voltak a népi demokratikus államok nagykövetei is, köztük Szobek András, a Magyar Népköztársaság nagykövete.

TENGERBE DOBTAK a nizzai békeharcosok EGY V-2 KILÖVŐ PÁLYÁT

Kedden reggel óriási teherkocsikon Nizza kikötőjébe szállítottak egy V-2 kilövő pályát, amelyről azonnal elterjedt a városban a hír, hogy Titonak készül és hajóra akarják felrakni, hogy Jugoszláviába vigyék. A kikötőmunkások percek alatt leállították a munkát és közölték a hírt a közeli gyárak dolgozóival. Mind a kikötő mellett lévő vagongyár munkásai, mind a nizzai villamoskocsisok alkalmazottai azonnal sztrájkba léptek. Negyed óra alatt 3000 dolgozó gyűlt össze a kikötőben. Ekkor erős rohamrendőrcsapat támadta meg a tömegeket

és könnyfakasztó bombákat dobált a „Béke”-jelszavakat kiáltó tüntetők közé.

Az összejövetel során több tüntető és rendőr megsebesült. Ennek ellenére a békeharcosok száma percről-percre nő. Végül is a rohamrendőrök képtelenek voltak meghátrálni. A tömeg a Marselleise enklávé közben leszedte az óriási, több méter magas és több tonna súlyú gépezetet a tehergépkocsikról és a tengerbe dobta. A dolgozók ezután „Béke akarunk!” — kiáltásokkal visszatértek munkahelyükre.

Nét új cukorgyárat helyeznek üzembe a Szovjetunióban

A Szovjetunióban hónapról-hónapra nagyobb mennyiségű élelmiszert termelnek. 1950 elején hét új cukorgyárat helyeztek üzembe, négy más cukorgyár építkezési munkálatai pedig már a napokban fejeződnek be. Ebben az évben kibővítik a pékipar termelési kapacitását is. Az orosz, ukrán, bjelorusz és más szocialista szovjet köztársaság nagyobb ipari központjaiban számos új pékipar létesítenek, amelyeket a legmodernebb gépekkel

szereznek fel. A húsupari vállalatok termelése ebben az évben a hús, kolbász és konzervgyártás terén már jelentős mértékben felülmúlja a háború előtti, 1940. évi termelést. A moszkvai húsgyártó kombinát ebben az évben számos újfajtájú kolbászgyártmányt bocsát a közönség rendelkezésére. 1950-ben több új konzervgyárat, cukrász, dohány- és tea-feldolgozó vállalatot, valamint illatszergyárat építenek.

valósított, változtatlanul tovább kell vinni.

Határozati javaslatunk a feladatok 2. pontjában változtatlanul a termelési válogatkozást jelöli meg. Vigyázzunk, hogy ne engedjük ezt a fontos munkát megzavarni!

De ugyanakkor rá kell térni a következő fontos kérdésre, a pártbizottságok helyreállítására, a kritika és önkritika teljes érvényesítésére, s ami ezzel összefügg: harcolni kell a Pártban mutatózó bürokráciával szemben. Mintha kigyó csipne meg engem, ha hallom, hogy „félnek a Pártot!”.

A Párttól csak az ellenség féljen, a dolgozó nép előtt, jó munkánk eredményeképpen, a Párt legyen népszerű. A dolgozó nép tisztelje, de egyben szeresse is Pártunkat, saját Pártját.

A bürokraták, a pártbizottságok megértik, hogy a mi népszerű Pártunktól, amelyet a nép tisztel és szeret, helyenkint félnek. Ezért ismétlem: a kulák féljen tőlünk, féljen tőlünk az ellenforradalmár, de minden törekvésünk odairányuljon, hogy

a dolgozó nép ne csak tiszteljen, hanem szeressen is bennünket.

lehet kritikálni, ahol nem lehet a hibákat, bajokat szóvátenni. A belső demokrácia megerősödése, a kritika és önkritika alkalmazása, harc a bürokrácia ellen és az éberség kérdései mind összefüggnek, kölcsönhatásban állnak egymással és — mint az egyik felszólaló elvtárs helyesen mondta — magával a termeléssel is. Amilyen jól oldjuk meg ezeket a feladatokat, úgy fog emelkedni a termelés is. A Központi Vezetőség feladata, hogy keményebben ellenőrizze a határozatok végrehajtását és keményebben lépjen közbe ott, ahol nem tartják be. A jövőben az ellenőrzést rendszeresebben kell végeznünk.

Mégegyszer ismétlem: őrizkedni kell attól, hogy e munkánk a termelés csökkenésével, vagy a termelésre irányított figyelmünk csökkenésével járjon. Ha ezt szem előtt tartjuk, akkor a Központi Vezetőség célja — az, hogy a Párt minden tekintetben erősödjön és egészségesen fejlődjön tovább — biztosítottnak tekinthető.

Reméljük, hogy a legközelebbi Központi Vezetőségi ülésen már arról számolhatunk be, hogy határozatunk végrehajtása következtében Pártunk befolyása és a belső pártbizottságok, az egész pártbizottság gyorsan és egészségesen fejlődött.

Sajtófogadás a szovjet delegáció tiszteletére

A népművelési minisztérium a Magyar-Szovjet Barátság Hónapjára érkezett szovjet delegáció tiszteletére szerdán délelőtt sajtófogadást rendezett a minisztérium elnökségének dísztermében.

A sajtófogadásán Bárdin, a Szovjet Tudományos Akadémia alelnökének vezetésével részt vettek a szovjet küldöttség tagjai, ott volt Losonczy Géza elvtárs, népművelési államtitkár, Boldizsár Iván külügyi állam-

titkár, Mihail Hovse, a szovjet nagykövetség kulturális attaséja, valamint a magyar és a baráti államok sajtójának képviselői.

A sajtófogadásán Losonczy elvtárs, népművelési államtitkár mondott megnyitó beszédet. Meleg szavakkal üdvözölte a szovjet küldöttség tagjait, majd Bárdin elvtárs, a Szovjet Tudományos Akadémia alelnöke, a küldöttség vezetője emelkedett szólásra.

Hálánkat fejezem ki a fogadtatásért

— A küldöttség nevében a legnagyobb hálánkat fejezem ki a nagy megtisztelésért és a legszívvelősebb fogadtatásért — mondotta.

Utazásunk célja, hogy megismerkedjünk azokkal az eredményekkel, amelyeket a fiatal Magyar Népköztársaság elért és amelyekről csak a sajtó útján értesültünk. Utazásunk másik célja, hogy a magyar elvtársakat megismertessük országunknak a szocializmus felépítésében elért vívmányaival, azaz, hogy miként győztük le azokat a nehézségeket, amelyek ebben a nagy munkában előtűntek.

Amint látják, a szocialista államok építésének sajátos, különleges módszereket követelnek a feladatok sikeres megoldására. Egyetlenegy jelenséget sem szabad sohasem elszakítani szemlélni, vele kapcsolatban álló többi jelenségektől, sőt ellenkezőleg, amikor egy, vagy más feladatot megoldunk, azt minden részletében meg kell oldanunk. Nem leegyszerűsítve és nem sematizálva. Ezzel kapcsolatban küldöttségünk megfelelő módon van összeválogatva. A hét tag között vannak a technikaiak és a tudományok, a művészetek — a zenének és irodalomnak képviselői, sztahanovisták — szöveg és szállító munkások. Vannak köztük párttagok és párttagok nélküliek is, de mindannyian bolszevikek vagyunk.

A Szovjetunióban a tudomány és a gyakorlat között szoros kapcsolat van

Arra a kérdésre, milyen kapcsolat van a Szovjetunióban a tudomány és a gyakorlat között, Bárdin elvtárs válaszolt.

A Szovjetunióban a tudomány és a gyakorlat között igen szoros kapcsolat. Sztálin elvtárs megállapította, hogy a gyakorlat tudomány nélkül olyan, mint ember fej nélkül és viszont, a tudomány gyakorlat nélkül olyan, mint egy ember láb nélkül. Sztálin elvtárs mezzemenő reményeket fűzött a Tudományos Akadémia munkájához. Ezeket a reményeket a Tudományos Akadémia is váltotta.

A tudomány és a gyakorlat szoros kapcsolatának biztosítására működik a Szovjetunióban a tudományos és politikai ismereteket terjesztő társaság. Munkájára jellemző: évente 300 ezer előadást tart.

A Szovjetunió Tudományos Akadémiája a legfelsőbb tudományos szerv, az életből meríti feladatait.

A Tudományos Akadémia is tervszerű munkát végez és tervét a minisztérium hagyja jóvá.

Nikolaj Szemjonovics Tyihonov, a Szovjet Irószövetség főtárhelyettese egy kérdésre válaszolva rámutat arra, hogy a szovjet írók és olvasók között a legszorosabb kapcsolat áll fenn. Ez a kapcsolat megnyilvánul abban is, hogy a szovjet olvasók állandóan megbírálják, megvitázzák a szovjet írók műveit és ha egy műben valamit nem tartanak helyesnek, a levelek ezreit küldik a kiadóhoz.

A szovjet emberek szeretik

— A Nagy Októberi Szocialista Forradalom, amelyet Oroszország népei

Lenin és Sztálin lángelméjű vezetése alatt valósítottak meg, az emberi társadalom fejlődésének új korszakát nyitotta meg:

a kapitalizmus összeomlása és a szocializmus győzelmének korszakát, mely alapvetően megváltoztatja az emberiség történelmét.

Ismeretes, hogy a Sztálinov-mozgalom milyen óriási jelentőségre tett szert Szovjetország életében. Az iparban új emberek nőttek ki. Ezek új technikai normákat teremtettek és összezúzták a régiakat.

A sztahanovista mozgalmunkban a dolgozók kulturális, technikai színvonalának emelkedésének hatalmas tényezője lett városban és falun egyaránt.

A háború bebizonyította, hogy a külföldi sajtónak azon állításai, hogy a szovjet társadalom összeomlik, mennyire talajnélküliek. A szovjet társadalmi rend sokkal inkább életképesnek és sokkal szilárdabbnak bizonyult, mint a nem szovjet társadalmi rend, bebizonyította, hogy a szovjet társadalmi rend jobb formája a társadalom megszervezésének mint bármely nem szovjet társadalmi rend.

Bárdin elvtárs beszéde után a sajtó képviselői intéztek kérdéseket a küldöttség tagjaihoz.

és megbeszéltek írókat, s ez abban is kifejezésre jut, hogy legkiválóbb írókat beválasztják az állam legfőbb szerveibe, így pl. a Legfelsőbb Tanácsba.

A szovjet nép azonban nem csupán élő íróit becsüli meg, de a klasszikusokat is. Így pl. a Puskin-ünnepségeknek igazi népnépelely jelleget volt. De a szovjet nép megünnepelte az emberiség haladó íróinak jubileumát is, így a Petőfi évfordulót is. A szovjet emberek igen nagy szeretettel fogadták Petőfi válogatott költeményeit és a Szovjetunióban több tízezer példányban adták ki, s folyamatban van Petőfi összes műveinek kiadása is.

Az önké Petőfije, a mi Petőfink is. Minket nép köztűs kincsévé vált

— mondotta Tyihonov elvtárs. Anatolij Novikov, a szovjet zeneszerzők leg-többi kongresszusáról számolt be. A kongresszuson bebizonyosult, hogy a szovjet zeneművészetben a párt útmutatásai alapján döntő jelentőségű változás történt:

a zeneszerzők közelebb kerültek az élethez,

továbbfejlesztik a klasszikus benyomásokat, az eddigienél még sokkal nagyobb mértékben népi elemekre építik fel a szerzeményeket, tematikájukban pedig a szovjet élet mindennapi kérdései jutnak kifejezésre.

Novikovot ezután saját munkásságáról kérdezték Válaszában elmondta, hogy egyik legkedvesebb feladata a Világ Ifjúság Himnuszának megírása volt. A Puskin-centenárium alkalmából hat kórusművet írt, a nagy Sztá-

lin 70. születésnapja alkalmára pedig öt műből álló ciklust szerzett. Most egy baletthez komponál zenét.

Iván Pányin sztahanovista mozdonyvezető arról

a hősiesség lendületű munkáról beszélt, amellyel a szovjet közlekedés dolgozói nem csupán helyreállították a német fasiszták által okozott pusztításokat, hanem tovább is fejlesztették a szovjet közlekedésügyet.

A szovjet közlekedés dolgozói megvalósították az eléjük kitűzött nagy feladatot és a háború okozta pusztítások helyreállításán kívül 7000 km. hosszú vasúti vonalat építettek, 12.000 km. hosszúságban pedig második vágányt fektettek le a már meglévő vágány mellett. 7000 km. hosszú vasútvonalat villamosítottak, 6000 új mozdonyt és 800 Dieselmotort mozdonyt készítettek. A szovjet közlekedés dolgozói 1949. évi augusztus 6-án,

a szovjet vasutasok napján ünnepélyesen ígéretet tettek Sztálin elvtársnak, hogy a háború utáni öt éves tervet négy év alatt teljesítik.

Ezt az ígéretüket azóta már becsülettel végre is hajtották.

A szovjet anyát minden rendelkezésre álló eszközzel támogatják

Natalja Hicsna Dubjaga, sztahanovista szövegíró elmondta, hogy a Szovjetunióban a szovjet asszonyt, mint anyát, minden rendelkezésre álló eszközzel védik, támogatják.

A szovjet asszony terheségének egész időtartama alatt rendszeres orvosi ellenőrzés alatt áll. A terhesség nyolcadik hónapjában szabadságra megy és a szülés után 38 napra szabadságot élvez. Hároméves korukban a gyermekek óvodába kerülnek és az általános tapasztalat, hogy az óvodában nevelkedett gyermekek szellemi, fizikai fejlődése előnyösebb, mint azoké, akik otthon nevelkednek. Dubjaga ezzel kapcsolatban saját életét hozta fel példának.

Ezután elmondta, hogy édesanyja 55 éves és ezzel elérte azt a kort, amikor az állam gondoskodik róla: nyugdíjat ad számára.

Dubjaga ezután saját tapasztalatai alapján beszámolt arról, milyen jelentősége van a textiliparban a többgészes rendszer bevezetésének. Megjegyezte, hogy

több gép ellátása nem annyira fizikai, mint inkább fokozottabb szellemi munkát jelent.

Igy e rendszer nagymértékben hozzájárul ahhoz, hogy a szellemi és fizikai munka közötti különbség egyre inkább elmosódjék. A Szovjetunióban a sztahanovista dolgozóknak „gazdag menyasszonyoknak” hívják — mondotta.

Zsuravljev, sztahanovista acélöntő saját példájára hivatkozva beszámolt arról az erkölcsi és anyagi megbecsülésről, amiben a sztahanovistákat a Szovjetunióban részesítik.

Öt sztahanovista acélöntőt a szovjet nép már 1946-ban beválasztotta és most újra jelölte a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsának tagjai közé.

Alexandr Ivanovics Zámuskin, a moszkvai Tretyakov képtár igazgatója rámutatott arra, hogy az utóbbi évek folyamán — a Párt útmutatásai alapján — a szovjet képzőművészet minden ágában hatalmas fellendülés következett be. Az elmúlt évben **a Tretyakov képtárát több, mint egymillió ember látogatta meg.**

Ezután az elmúlt évek legjelentősebb képzőművészeti alkotásait ismertette. A sajtótervezetlet Losonczy Géza elvtárs, államtitkár zárószavaival ért véget.

HIREK

Újvárosi spekuláló kulák a bíróság előtt

Buzási Gyula balmazújvárosi cséplőgéptulajdonos kulák a debreceni bíróság elé került, mert a nyáron többszöri figyelmeztetés után sem javította meg a cséplőgépet és ezzel sok kárt okozott. A cséplőgépénél dolgozó munkásokat

sem fizette megfelelően és ezért meg a DEFOSZ munkügyi bizottsága elé került. A bíróság úgy döntött, hogy a spekuláló, kártévő kulák ügyében helyszíni tárgyalást tartanak és szakértőket kérdeznek meg.

Várható időjárás: Mérsékelt helyenként élénk nyugati, északnyugati szél, változó felhőzet, többfelé fűtő eső, esetleg fűtő havasodó, vagy havazás. Éjszaka gyenge fagy, a nappali hőmérséklet 5 fok körül.

A rendőrkapitányság elkészítette a statisztikát az elmúlt hónap munkájáról. Az ügyiratok száma január hónapban több mint ötezer volt. A bűnügyekkel kapcsolatos kimutatásból kiderült, hogy 14 százalékkal csökkent a bűnesetek száma.

Az államosított Molnár József nődivat szalon-tavaszi kabát, ruha, kosztüm divatbemutatót rendez. Meghívó igénylés 9—15 óra között Vöröshadsereg-utja 22. Telefon: 32-90. (x)

A folyó hó 15-re hirdetett MSZT aktiva értekezlet ma délután 6 órakor lesz megtartva a Magyar-Szovjet Társaság központi helyiségében. Kérjük az aktívák feltétlenül megjelenését.

Debreceni törvényszék B. 429—1948. Magyar Népköztársaság nevében. Az uszorbíróság közelítés érdekelt veszélyeztető bűnügyben következőkben ítélt. Juhász Istváné Szarvas Juliánna 26 éves balmazújvárosi születésű debreceni férjes családossal háztartásbeli magyar állampolgár bűnös a 8800—1946. számú rendelet 7. paragrafus 5. pontjában, 1. paragrafus 2. tételében, 1. paragrafus 3. pontjában, 7. paragrafus 1. pontjában utköző minden esetben 9 paragrafus 1. bekezdése szerint minősülő bűntettben. Ezért öt évi börtönbüntetésre ítélt. 1948. március 8. (x)

Általános állatszámilást tartanak az egész ország területén, így Debrecenben is és az állatokat február 19—20 napja közötti éjféli állapotnak alapulvételével írják össze. Az állatszámilás ügyében a városházán értekezlet volt szerdán délelőtt.

A körösszegapáti Pénzes-féle korcsmában részegen garázdálkodni kezdett Zima Dezső. Amikor a korcsmáros utára tette garázda vendégét, az dühösen hazarohant, elővette pisztolyát és kétszer belőtt Pénzes hálószobájába. A golyók nem találtak. A debreceni bíróság most vonta felelősségre Zimát, aki beismertő vallomást tett. Elítélték hét hónapi börtönrre.

Az Orvos-Egészségügyi Szakszervezet Hygienikus Szakszervezetének tiszántúli csoportja tudományos ülést, ma délután fél 5 órakor tartja a klinikai intézetben lévő Közegészségtani Intézet előadótértermében. Az előadás tárgya: 1. Dohányipari dolgozókat fenyegető ártalmak. Előadó: dr. Korpássy D. László. 2. Ártézi kút eredetű explosív typhus járvány. Előadó: dr. Herpay Zsombor és dr. Kocsár László. A szakszervezet ülése nemcsak a szakembereket, hanem az érdekelteket is meghívjuk.

Hírek a rendőrségről. A rendőrség elfogta Ádám László Apaffi utca 20. szám alatt lakó szerelőt, aki kerékpárt, ruhaneműt, karórárt lopott. — A vámospécsi vasúti sorompónak nekirohant autójával Pákozdy László hentes és ösztörtöte. A bíróság most vonta kérdőre és elítélte 400 forint pénzbüntetésre.

Debrecen 100 százalékon felül teljesítette a tengeri begyűjtést

A tengeribegyűjtéssel kapcsolatban a Kereskedelmi Igazgatóság nevében Kerekes István főfelügyelő jelentette a város közigazgatási bizottságában, hogy a kukoricabegyűjtés ütemterve szerint előir. 290 vagon helyett 299 vagon kukorica gyűlt be, tehát Debrecen 100 százalékon felül teljesítette a tengeribegyűjtést.

A borbeszolgáltatással kapcsolatban már nem volt ilyen kedvező a jelentés, mert az előírt mennyiségnek csupán 81 százaléka szolgáltatott be. A beszolgáltatási határidő márciusban jár le, addig Debrecen a borbeszolgáltatásban is 100 százalékos lesz.

100 ezer tyúk beoltásával megszűnt Debrecenben a baromfipestis

A baromfipestis évről-évre visszatérő nyavalyája, állandóan tizedelte a debreceni dolgozó parasztság és a kertészek dolgozóinak tyúkállományát. Igen érzékeny veszteséget szenvedtek így a dolgozók. Kormányzatunk, hogy elejét vegye az állandó pusztulásnak, elrendelte a baromfiak kötelező oltását. Ezt Debrecenben már befecézték és 181.254 baromfit oltottak be.

A baromfipestis teljesen megszűnt és az oltással kapcsolatos elhullás nem érte el még az 1 százalékot sem.

APOLLO:
Ma 4, 6, 8 órakor rendez, este 8-kor **DISZLOKÁCIÓ!** Hogyan lesz egy szegény munkástányból Sztálin-díjas mozdonyvezető?

A dicsőség útja
Ünnepi beszédet mond: Pintér Vilmos elvtárs, MDP városi szervezete propagandistája

VIGSZINHÁZ:
4, 6, 8 órakor:
Sztálingrádi csata
II. rész
MAGYARUL BESZÉL!

METEOR:
ÚJ MŰSOR!
FAKLYA FILMEK!
Nevel, szórakoztat, újat mutat

Dicsőség Neked Moszkva

